

gaard og under Nr. 97 om et Vigkapel paa Stillinge Kirkegaard tager jeg ligeledes tilbage, idet jeg efter en nærmere Forhandling med Finantsministeren har ment, at jeg kan slutte mig til den Takke, som fremkom her fra Udvalgets ærede Ordfører ved 2den Behandling, at man ikke bør fra Statens Side give fuldtud til disse Vigkapper, men forlange Noget af Kommunerne. Jeg har ikke hørt Tid og Leilighed til at kunne forhandle med Kommunerne mellem 2den og 3die Behandling, og tager derfor disse Forslag tilbage, men med Forbehold af, at de under en anden Form kunne komme op til næste Aar. Forslaget under Nr. 88 skal jeg ikke nærmere omtale, i alt Fald indtil videre. Forslagene under Nr. 89 og 90 betragter jeg som havende stor Betydning for de videnskabelige Studerende ved Universitetet og haaber, at det, om det end ikke skal lykkes at gennemføre dem iaar, kan lykkes næste Aar. Forslaget under Nr. 91 tager jeg tilbage, idet jeg slutter mig til Udvalgets Forslag under Nr. 92. Hvad Forslaget under Nr. 93 angaar, da kan jeg kun gjentage, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling, at jeg ikke kan se rettere, end at den ene af disse Mænd har en ligefrem Ret til dette Honorar, men i ethvert Tilfælde, selv om man derom kan have nogen Tvivl, vilde det være høist ubilligt at negte ham det, fordi man har en anden Mening end Administrationen om, at der for en hel Del Aar siden burde have været optaget et Forslag om Bevilling af Honorar til ham. Jeg tror, at man har set galt paa den Ting; det, der her er foretaget af Ministeriet, er sket mange Gange tidligere uden nogen Indvending, og den Sum, der er forlangt til ham, er ikke urimelig, tværtimod meget billig efter det Arbejde, han har udført. Forslaget under Nr. 96 har ganske vist et andet Grundlag end Forslaget under Nr. 95; det maa betragtes som en Ret for Organisten ved Sorø Akademi at faae sin Bolig istandsat, inden han indflyttes deri. Derimod har den anden Bestillingsmand ingen saadan Ret. Jeg henstiller det kun til de Herrer's Billighedssølelse, om ikke denne Mand, der kun er ringe Lønnet, kan, samtidig med at den anden Bolig gjøres i Stand, opnaa den Begunstigelse at faae sin Bolig gjort i Stand, saa meget mere, som han dog beriggennem paatager sig en ganske anden Bedligholdspligt end den, han nu har. Det er ikke Besparselse for Staten at negte denne Bevilling. Denne Udgift vil komme igjen. Naar Manden en Gang gaar af, maa Bygningen gjøres i Stand paa Statens Bekostning. Hvis man nu gjorde den i Stand, kunde man forpligte

ham ligesom andre Embeds- og Bestillingsmænd, der have Friholig, til at holde denne ordentlig vedlige. Nu har hans Bedligholdspligt kun lidt at sige. Jeg tror ikke, at man kan sige, at denne Bevilling vil være til Statskassens Tab, tværtimod, og for den vedkommende Person vil det være en stor Hjælp at faae Leiligheden ordentlig istandsat, hvad han aldrig har faaet. Det er ganske vist, og jeg vil indrømme det, at det maa betragtes som en Feiltagelse fra Tingets Side, at det ikke fulgte Flertallet ved 2den Behandling i Spørgsmaalet om Opførelsen af en ny Gartnerbolig ved Sorø Akademi. Jeg kan alligevel ikke tilbageholde min Forundring over, at man ikke har villet se saaledes paa denne Sag, at man har ladet det bero ved det ved 2den Behandling Vedtagne. Den Bolig, som denne Mand har, er faldesærdig og usund i højeste Grad, saa det er en stor Synd, de Herrer gjøre ved ikke at ville bevilge den. Forslaget under Nr. 99 og 100 har jeg ment det som min Pligt at optage igjen, Nr. 99, fordi Skolen virkelig i høi Grad trænger til denne Hovedreparation, og Nr. 100, fordi jeg betragter det som en Retfærdighedshandling lige overfor Bornholm, at man gjør det muligt for Folk der at beholde deres Børn paa selve Den indtil den Tid, de kunne blive Studenter; men vil man ikke vedtage det, saa faar Skolen derovre at bestaa i sin gamle Form. Det forekommer mig forøvrigt ikke meget konsekvent af det ærede Flertal, at det ikke har anbefalet Forslaget under Nr. 101. Det har jo været dets Stilling lige overfor Skolen i Rønne, at de har ønsket, at denne skulde gaa over til en privat eller kommunal Institution og saa faae Tilskud af Statskassen. I Helsingør er dette Tilfældet; der findes fra gammel Tid en Realskole, som nu er bleven udvidet til at være en Latinskole, og den søger nu om Statstilskud. Det er nemlig ikke en ny Skole, som den ærede Ordfører synes at mene. Det er tværtimod en meget gammel Skole, som har været der fra gammel Tid, men den er kun udvidet fra at være Realskole til ogsaa at være Latinskole. Hvad det kongelige Akademi for de skjønne Kunster angaar, da maa jeg, ikke fordi jeg tror det hjælper til at faae det bevilget, dog gjøre opmærksom paa, at Forslagene under Nr. 103, om Ansættelse af en Bibliotheksassistent, og 104, Lønningstillæg for Forvalteren, samt Vædringsforslaget under Nr. 108: Til Ordningen af Arkivet og Bibliotheket, ingenlunde er fjerneste Maade staa i Forbindelse med Kunstakademiets Ordning. De staa i Forbindelse med den nye Udstillingsbygning, idet der er Bibliotheket